

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

22 noiembrie 2016

mun.Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti, Nadejda Toma, Ghenadie Nicolaev

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de avocatul Sandu Sergiu în numele inculpaților Carabeț Ivan și Carabeț Sergiu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2016, în cauza penală în privința lui

Carabeț Ivan Dumitru,

născut la 09 septembrie 1964, originar și domiciliat în s. Răzeni, r-nul Ialoveni,

Carabeț Sergiu Dumitru,

născut la 11 martie 1975, originar și domiciliat în s. Răzeni, r-nul Ialoveni,

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 21 octombrie 2014 - până la 11 mai 2015; (instanța de fond);

2. de la 29 mai 2015 - până la 01 octombrie 2015; de la 22 martie 2016 - până la 25 aprilie 2016 (instanța de apel);

3. de la 28 decembrie 2015- până la 16 februarie 2016; de la 05 iulie 2016 - până la 22 noiembrie 2016 (instanța de recurs ordinar).

Procedura prevăzută de art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 11 mai 2015 Carabeț Ivan și Carabeț Sergiu au fost condamnați în baza art. 179 alin. (2) Cod penal la amendă în mărime de 200 unități convenționale, fiecare, echivalentul a 4000 lei.

Carabeț Ivan și Carabeț Sergiu, au fost achitați de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal, pe motiv că fapta inculpaților nu întrunește elemente infracțiunii.

S-a dispus încasarea în mod solidar de la Carabeț Ivan și Carabeț Sergiu în beneficiul părții vătămate Dubița Elena prejudiciul moral în sumă de 4000 lei.

Ațiunea civilă înaintată de Dubița Gheorghe privind recuperarea prejudiciului moral s-a respins.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Carabeț I. împreună cu fratele său, Carabeț S., la 13.08.2014, aproximativ la ora 21⁰⁰, aflându-se în s. Răzeni, r-nul Ialoveni, folosind ca pretext comportamentul agresiv din aceeași seară a lui Dubița Gh. față de sora și mama lor și lipsa reacției din partea poliției, urmărind scopul de a-l găsi pe Dubița Gh., contrar dreptului garantat de art. 29 al Constituției RM, au pătruns ilegal în ograda și antreul casei vecinilor Dubița E. și Dubița Gh. fără consimțământul acestora. În continuare, în pofida solicitării lui Dubița E. de a părăsi imobilul, Ivan și Sergiu Carabeț nu s-au conformat cerințelor înaintate și au îmbrâncit-o, când aceasta a încercat să le îngrădească trecerea pentru depistarea lui Dubița Gh. În urma altercațiilor lui Dubița E. i-au fost cauzate conform raportului de expertiză nr. 4061 din 15.08.2014, vătămări corporale neînsemnate. Tot atunci, din odaie a ieșit Dubița Gh., care a încercat să fugă, însă Carabeț S. i-a pus o piedică și primul a căzut jos, astfel fiindu-i cauzate conform raportului de expertiză nr. 2151 din 15.08.2014, vătămări corporale neînsemnate. Ulterior, Dubița Gh. a fost anunțat de inculpați că va fi dus la poliție, astfel acesta benevol a urcat în microbuzul lui Carabeț I., în care au urcat Carabeț S. și sora acestora Ursu N. În drum spre poliție, nepărăsind localitatea, la rugămintea lui Dubița Gh., care și-a cerut scuze pentru comportamentul său din acea seară, Carabeț S. și Carabeț I. s-au întors înapoi la domiciliu.

Prin rechizitoriu, Carabeț I. și Carabeț S. au fost învinuiți, că la 13.08.2014, aproximativ la ora 21⁰⁰ prin înțelegere prealabilă, au pătruns ilegal în gospodăria cet. Dubița E. și Dubița Gh. din s. Răzeni, r-nul Ialoveni, unde în pofida refuzului primit din partea Elenei Dubița de a se afla la domiciliu și cerinței de a-l părăsi, inculpații nu s-au conformat cerințelor înaintate și au aplicat forța fizică față de Dubița E., îmbrâncind-o cu scopul de a elibera trecerea dintr-o odaie în alta a casei, pentru a avea acces la fiul acesteia Dubița Gh. După răfuiala cu Dubița Elena, Sergiu și Ivan Carabeț au intrat în odaia unde se afla Dubița Gh. și l-au trântit jos, ca mai apoi Sergiu Carabeț să-i aplice lovituri cu pumnii în spate acestuia, după care Sergiu și Ivan Carabeț apucându-l pe Dubița Gh. de mâini și picioare l-au scos în antreu, mai apoi fiind stingheriți de către Dubița E., Sergiu Carabeț i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea antebrațului mâinii drepte. Ulterior, frații Carabeț l-au scos forțat pe Dubița Gh. în curte, unde trântindu-l jos au început să-i aplice lovituri cu pumnii cauzându-i, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.2151/D din 02.09.2014, vătămări corporale neînsemnate.

Ulterior, continuându-și acțiunile sale criminale Carabeț S. împreună cu Carabeț I. în scop de răzbunare, la 13.08.2014, aproximativ la ora 21¹⁵ aflându-se ilegal la domiciliul cet. Dubița E. din s. Răzeni, r-nul Ialoveni, l-au apucat de mâini și picioare pe fiul acesteia, Dubița Gh., astfel încât ultimul nu avea posibilitatea reală de a se mișca după propria dorință și forțat l-au scos din domiciliul său, urcându-l în microbuzul cu n/î CNN 272. Astfel, Dubița Gh. fiind constrâns fizic și psihic de frații Sergiu și Ivan Carabeț contrar voinței sale s-a lăsat influențat de către acestea și a urcat în automobilul dat. În continuare, Carabeț Sergiu și Ivan transportându-l pe Dubița Gh. pînă în apropierea fermei din sat, l-au amenințat cu răfuială fizică în cazul admiterii unor noi conflicte pe viitor cu rudele Carabeț E. și Ursu N.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței a fost contestată de acuzatorul de stat, avocatul Brăteanu V. în numele părților vătămate și avocatul Spînu O. în numele inculpaților, care au solicitat:

- procurorul, casarea sentinței, cu pronunțarea unei hotărâri de condamnare a lui Carabeț S. și Carabeț I. în baza art.179 alin.(2) Cod penal, la 2 ani închisoare și în baza art.164 alin.(2) lit. e) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu aplicarea prevederilor art.84 alin. (1) Cod penal, definitiv la 7 ani și 6 luni închisoare, fiecare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În argumentarea apelului s-a invocat, că prin probele prezentate de acuzare a fost dovedită pe deplin vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin.(2) lit. e) Cod penal, probe care au fost ignorate de instanța de fond. La fel, instanța greșit a conchis că intenția inculpaților a fost de a-l transporta pe Dubița Gh. la poliție, nefiind clar ce i-a împiedicat pe inculpați să facă acest lucru.

Pedeapsa aplicată pe capătul de învinuire în baza art. 179 alin.(2) Cod penal, este prea blândă, la stabilirea căreia nu s-a ținut cont de prevederile art. 61 și 75 Cod penal;

- avocatul Brăteanu V. în numele părților vătămate, casarea parțială a sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare a inculpaților conform învinuirii formulate prin rechizitoriu, cu stabilirea unei pedepse mai aspre și admiterea integrală a acțiunii civile înaintate de Dubița Gh. și Dubița E., invocând, că instanța la individualizarea pedepsei aplicate inculpaților pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 179 alin. (2) Cod penal nu a ținut cont de prevederile art. 61,75 Cod penal.

Instanța de fond a dat o apreciere eronată probelor acuzării și pripit a

conchis că scopul urmărit de inculpați a fost de a-l preda pe Dubița Gh. organelor de drept, dar nu răpirea acestuia.

La fel, este neîntemeiată și neargumentată concluzia instanței referitor la respingerea integrală a acțiunii civile înaintată de Dubița Gh. precum și admiterea parțială a acțiunii înaintate de Dubița E., or aceștia au suferit mult pe marginea acțiunilor ilegale ale inculpaților;

- avocatul Spînu O. în numele inculpaților, casarea parțială a sentinței cu pronunțarea unei hotărâri de achitare pe capătul de învinuire prevăzut de art. 179 alin. (2) Cod penal.

În argumentarea soluției solicitate apelantul a invocat următoarele:

- instanța de fond nu a ținut cont de comportamentul violent manifestat de Dubița Gh. față de Ursu N. și Carabeț E., fapt confirmat prin sentința din 11.05.2015;

- scopul urmărit de inculpați a fost de a-l preda pe Dubița Gh. organelor de poliție întrucât ultimul prezenta un pericol real și iminent pentru Ursul N. și mama acesteia;

- acțiunile lui Carabeț S. și Carabeț I. de pătrundere în locuința pătimiților urmau a fi calificate ca o cauză care înlătură caracterul penal al faptei și anume stare de extremă necesitate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2015, apelul declarat de avocatul Spînu O., în numele inculpaților Carabeț S. și Carabeț I. a fost respins, ca nefondat.

Apelurile declarate de procuror și de avocatul Brăteanu V. în numele părților vătămate Dubita E. și Dubita Gh. au fost admise, casată parțial sentința, în partea achitării și în partea pedepsei definitive și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit de prima instanță, prin care:

Carabeț Ivan și Carabeț Sergiu au fost condamnați în baza art.164 alin. (2) lit. e) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal, la 5 ani închisoare, fiecare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani.

Dispozițiile privind condamnarea lui Carabeț Ivan și Carabeț Sergiu în baza art.179 alin. (2) Cod penal, au fost menținute.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (3) Cod penal pedepsele stabilite inculpaților urmează a fi executate de sine stătător.

5. Verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate instanța de apel a constatat că, Carabeț S. și Carabeț I., la 13.08.2014, aproximativ la ora 21¹⁵,

urmărind scopul de răzbunare, aflându-se ilegal la domiciliul cet. Dubita E. din s. Răzeni, r-nul Ialoveni, l-au apucat de mâini și de picioare pe fiul acesteia, Dubita Gh. și forțat l-au scos din domiciliul său, urcându-l în microbuzul cu n/î CNN 272. În continuare, inculpații transportându-l pe Dubita Gh. până în apropierea fermei din sat, l-au amenințat cu răfuială fizică în cazul admiterii unor noi conflicte pe viitor cu rudele Carabeț E. și Ursu N.

6. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare:

- procurorul, care a solicitat casarea deciziei în partea individualizării pedepsei cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță în alt complet de judecată, argumentând că în speță nu au fost constatate careva circumstanțe excepționale, care ar permite aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, și stabilirea unei pedepse sub limita minimă prevăzută de norma penală în baza cărora inculpații au fost condamnați;

- avocatul Spînu O. în numele inculpaților, care a solicitat casarea deciziei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, invocând că instanța a dat o apreciere eronată probelor, fără a ține cont de faptul că inculpații reținându-l pe Dubița Gh. au urmărit un scop legitim și anume: predarea acestuia organelor de poliție întru cât ultimul prezenta un pericol real pentru Ursul N. și mama acesteia.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 16 februarie 2016 recursurile avocatului Spînu Oleg în numele inculpaților au fost respinse ca inadmisibile.

Recursul acuzatorului de stat a fost admis, casată parțial decizia contestată în partea stabilirii pedepsei și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată.

8. În decizia adoptată Colegiul penal a constatat că, instanța de apel în baza probelor administrate și verificate în ședința de judecată a stabilit cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și corect a ajuns la concluzia privind vinovăția lui Carabeț I. și Carabeț S. în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.164 alin.(2) lit. e) și art.179 alin. (2) Cod penal, iar încadrarea juridică a acțiunilor acestora este justă.

Totodată, instanța de recurs a conchis, că instanța de apel la stabilirea pedepsei în baza art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal nu și-a motivat soluția în raport cu aplicarea prevederilor art. 79 și 90 Cod penal față de inculpații Carabeț I. și Carabeț S.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2016, apelurile declarate de acuzatorul de stat și avocatul Brăteanu V. în numele

părții vătămate Dubița Gh. au fost admise, casată parțial sentința contestată și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care, Carabeț I. și Carabeț S. au fost condamnați în baza art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal, la 6 ani închisoare, fiecare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (3) Cod penal, s-a dispus executarea separată a pedepselor stabilite lui Carabeț Ivan și Carabeț Sergiu în baza art. 179 alin. (2) și art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal.

10. În argumentarea deciziei adoptate instanța de apel a relevat că deși în speță au fost constatate un cumul de circumstanțe atenuante acestea nu reprezintă circumstanțe excepționale, care să determine aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal față de inculpați.

Totodată, Colegiul penal ținând cont de prevederile art. 61, 75, 78 Cod penal de gravitatea infracțiunii, a conchis, că inculpaților urmează a le fi aplicată o pedeapsă mai aproape de limita minimă prevăzută de sancțiunea art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal, or în speță sunt prezente exclusiv doar circumstanțe atenuante.

11. Nefiind deacord cu decizia instanței de apel cu recurs ordinar a contestat-o avocatul Sandu S. în numele inculpaților, care invocând temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei contestate cu pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare a inculpaților în baza art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal, la 5 ani închisoare, cu suspendarea executării acesteia pe un termen de probă de 3 ani.

În argumentarea soluției solicitate recurentul a invocat următoarele:

- instanța de apel eronat nu a reținut în sarcina inculpaților circumstanța atenuantă „*recunoașterea vinovăției*”, or aceștia în cadrul ședinței instanței de apel și-au recunoscut vina pentru fapta comisă;

- în speță au fost constatate un cumul de circumstanțe atenuante cărora instanța de apel nu le-a dat o apreciere cuvenită și nu a luat în considerație că corijarea inculpaților este posibilă fără izolarea acestora de societate;

- în privința inculpaților nu a fost stabilită nici o circumstanță agravantă;

- la stabilirea pedepsei instanța nu a ținut cont de comportamentul agresiv al părții vătămate Dubița Gh., care i-a provocat pe Carabeț I. și Carabeț S. la săvârșirea infracțiunilor, iar motivul faptelor infracționale a fost curmarea acțiunilor huliganice ale lui Dubița Gh.;

Consideră că, ținând cont de cumulul de circumstanțe atenuante, lipsa celor agravante, personalitatea inculpaților care pentru prima dată au fost atrași la răspundere penală, se caracterizează pozitiv, sunt căsătoriți, au la întreținere copii minori, precum și de faptul că infracțiunea a fost săvârșită ca urmare a acțiunilor ilegale și imorale ale victimei, este posibil aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal și stabilirea unei pedepse mai blânde decât sancțiunea art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal.

12. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, acuzatorul de stat, a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de avocatul Sandu S. în numele inculpaților, argumentând că motivele invocate de recurent, nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept prevăzute la art. 427 Cod de procedură penală, iar pedeapsa inculpaților le-a fost stabilită în dependență de circumstanțele atenuante și agravante prevăzute la art. 76-77 Cod penal, precum și efectele acestora prevăzute în art. 78 Cod penal.

13. Judecând recursul ordinar declarat în raport cu motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente.

Conform art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără însă a agrava situația condamnatului.

Potrivit textului recursului, avocatul Sandu S. invocă ca temei de casare a hotărârii contestate pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând decizia recurată prin prisma criticilor formulate Colegiul lărgit reține că temeiul pentru recurs semnalat de recurent nu și-a găsit confirmarea în speța dată.

În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

Totodată, instanța de recurs reține, că autorul recursului nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată și nici încadrarea juridică a acțiunilor inculpaților precum și nici măsura de pedeapsă stabilită în baza art. 179 alin. (2) Cod penal, din care considerente nu se va pronunța referitor

la aceste aspecte.

Astfel, Colegiul relevă, că din recursul declarat rezultă că avocatul Sandu S. critică decizia instanței de apel doar în partea stabilirii pedepsei pe capătul de învinuire prevăzut de art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal, și anume își exprimă dezacordul cu concluzia Colegiului penal de a le numi inculpaților pedeapsa pe acest epizod fără aplicarea art. 79 și 90 Cod penal.

În acest context instanța de recurs atestă, că infracțiunea săvârșită de Carabeț S. și Carabeț I. prevăzută de art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal, face parte din categoria celor grave, care se pedepsesc cu închisoare de la 6 la 10 ani.

În continuare, instanța de recurs apreciază ca fiind justă concluzia instanței de apel referitor la imposibilitatea stabilirii inculpaților a unei pedepse cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, pe motiv că în speță nu au fost stabilite careva circumstanțe excepționale.

Din textul hotărârii contestate și materialele cauzei, instanța de recurs remarcă, că la stabilirea pedepsei inculpaților, s-a ținut cont de toate circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunilor săvârșite, persoana inculpaților, prezența în exclusivitate a circumstanțelor atenuante și lipsa celor agravante.

Analizând toate circumstanțele prezente în speța dată, Colegiul penal consideră întemeiată concluzia instanței de apel, privind condamnarea inculpaților în baza art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal, la 6 ani închisoare, pedeapsă care este la limita minimă prevăzută de sancțiunea normei penale în baza căreia inculpații au fost declaranți vinovați.

Așa dar, Colegiul penal, verificând materialele cauzei în cumul cu decizia contestată, conchide că instanța de apel a constatat și a apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpaților Carabeț S. și Carabeț I. în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând cont de prevederile art. 61, 75, 78 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Mai mult, instanța de recurs ține să menționeze că sancțiunea art. 164 alin.

(2) lit. e) Cod penal, în baza căruia inculpații au fost condamnați, nu prevede o altă pedeapsă neprivativă de libertate, iar în speță nu au fost constatate temeiuri pentru aplicarea art. 79 Cod penal, or circumstanțele la care face trimitere avocatul Sandu S. în recursul declarat, (săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni, recunoașterea vinei, se caracterizează pozitiv, au restituit prejudiciul moral cauzat, prezența copiilor minori la întreținere, inculpații suferă de mai multe maladii), sunt împrejurări obișnuite, care predomină și caracterizează majoritatea cetățenilor, astfel corect Curtea de apel le-a considerat ca fiind circumstanțe atenuante, fapt care a determinat instanța de a le stabili inculpaților pedeapsa închisorii la limita minimă prevăzută de sancțiunea art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal.

Așadar, Colegiul penal conchide că, sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse afirmațiile avocatului Sandu Sergiu referitor la faptul că *„ținând cont de cumulul de circumstanțe atenuante, lipsa celor agravante, personalitatea inculpaților care pentru prima dată au fost atrași la răspundere penală, se caracterizează pozitiv, sunt căsătoriți, au la întreținere copii minori, precum și de faptul că infracțiunea a fost săvârșită ca urmare a acțiunilor ilegale și imorale ale victimei, este posibil aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal și stabilirea unei pedepse mai blânde decât sancțiunea art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal”*

Analizând solicitările recurentului se poate deduce că avocatul face referire la prevederile art. 79 alin.(2) Cod penal (red.2002), și anume:

„Poate fi considerată excepțională atât o circumstanță atenuantă, cât și o totalitate de asemenea circumstanțe”, însă, Colegiul reține că această normă de drept a fost exclusă prin Legea nr.277-XVI din 18 decembrie 2008, publicată în MO nr.41-44,art.120 din 24.02.2009, prin urmare, un cumul de circumstanțe atenuante nu pot fi apreciate ca excepționale.

De asemenea, Colegiul menționează că urmează a fi respinsă și solicitarea recurentului privind numirea unei pedepse cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, or din conținutul alin. (1) al normei sus indicate clar rezultă, că instanța poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei doar în cazul în care dispune condamnarea persoanei la pedeapsa închisorii pe un termen **de cel mult 5 ani** pentru infracțiunile săvârșite cu intenție.

Prin urmare, ținând cont de faptul că sancțiunea art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal, prevede doar pedeapsa cu închisoarea de la 6 la 10 ani, Colegiul penal statuează că instanța de apel, întemeiat nu a aplicat în privința inculpaților prevederile art. 90 Cod penal, ce stabilesc condițiile de condamnare

cu suspendare condiționată a executării pedepsei.

Așa dar, analizând decizia atacată, Colegiul constată că, instanța de apel la examinarea cauzei ținând cont de prevederile art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, precum și de decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 16.02.2016, a respectat prevederile legale relevante, prescrise la art. 414 -419 Cod de procedură penală, și a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și argumentată, iar temei pentru admiterea recursului ordinar declarat de avocatul Sandu S. în numele inculpaților Carabeț S. și Carabeț I. nu există și, potrivit legii, se impune respingerea lui ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

14. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E:

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de avocatul Sandu Sergiu în numele inculpaților Carabeț Ivan și Carabeț Sergiu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2016, în cauza penală în privința lui *Carabeț Ivan Dumitru* și *Carabeț Sergiu Dumitru*, cu menținerea hotărârii contestate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 22 decembrie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti

Nadejda Toma

Ghenadie Nicolaev